

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Tuženici: Y.Z., Z.Z., Y.Y.

Izreka

1. Članak 16. stavak 2. točku (a) Direktive Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji treba tumačiti na način da, u slučaju podnošenja falsificiranih dokumenata za potrebe izdavanja boravišnih dozvola članovima obitelji državljanina treće zemlje, okolnost da ti članovi obitelji nisu imali saznanja o tome da su ti dokumenti lažni nije zapreka tomu da država članica u pitanju, na temelju te odredbe, povuče te dozvole. Međutim, u skladu s člankom 17. te direktive, na nadležnim nacionalnim tijelima je da prethodno pojedinačno ispituju situaciju tih članova, provodeći uravnoteženu i razumnu ocjenu svih uključenih interesa.
2. Članak 9. stavak 1. točku (a) Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljanina trećih zemalja s dugotrajnim boravištem treba tumačiti na način da, u slučaju da je državljanima trećih zemalja na temelju falsificiranih dokumenata odobren status osobe s dugotrajnim boravištem, okolnost da ti državljanini nisu imali saznanja o tome da su ti dokumenti lažni nije zapreka tomu da država članica u pitanju, na temelju te odredbe, povuče taj status.

(¹) SL C 402, 27. 11. 2017.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 13. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem — Nizozemska) — E. protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(predmet C-635/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Politika u vezi s imigracijom — Pravo na spajanje obitelji — Direktiva 2003/86/EZ — Isključenja područja primjene Direktive — Članak 3. stavak 2. točka (c) — Isključenje osoba koje imaju pravo na supsidijarnu zaštitu — Proširenje prava na spajanje obitelji navedenim osobama nacionalnim pravom — Nadležnost Suda — Članak 11. stavak 2. — Pomanjkanje službenih dokumentacijskih dokaza o obiteljskom odnosu — Objašnjenja koja se smatraju nedovoljno uvjerljivima — Obveze tijela država članica da poduzmu dodatne korake — Granice)

(2019/C 155/10)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: E.

Tuženik: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Izreka

1. Sud Europske unije nadležan je, na temelju članka 267. UFEU-a, za tumačenje članka 11. stavka 2. Direktive Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj je sud koji je uputio zahtjev pozvan odlučiti o zahtjevu za spajanje obitelji koji je podnijela osoba koja uživa status supsidijarne zaštite, ako je ta odredba nacionalnim pravom učinjena izravno i bezuvjetno primjenjivom na takvu situaciju.
2. Članak 11. stavak 2. Direktive 2003/86 treba tumačiti na način da mu se protivi, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, u kojem je sponzor koji uživa status supsidijarne zaštite podnio zahtjev za spajanje obitelji za maloljetnika kojemu je ona teta i navodno skrbnica i koji kao takav boravi kao izbjeglica i bez obiteljskih odnosa u trećoj zemlji, da se taj zahtjev odbije samo zbog toga što sponzor nije dostavio službene dokumentacijske dokaze kojima se potvrđuje smrt bioloških roditelja maloljetnika i, slijedom toga, stvarno postojanje njegovih obiteljskih odnosa s njim te da su objašnjenja koja je sponzor istaknuo kako bi opravdao svoju nemogućnost da dostavi takve dokaze nadležna tijela smatrala neuvjerljivim samo na temelju općenitih dostupnih informacija o situaciji u zemlji porijekla a da se pritom nije uzela u obzir konkretna situacija sponzora i maloljetnika i posebne poteškoće kojima su oni prema njihovim navodima izloženi prije i nakon bijega iz svoje zemlje porijekla.

(¹) SL C 63, 19. 2. 2018.

Presuda Suda (peto vijeće) od 13. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta förvaltningsdomstolen — Švedska) — Skatteverket protiv Srf konsulterna AB

(predmet C-647/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 53. — Pružanja usluga u vezi s pristupom obrazovnim događanjima — Mjesto oporezivih transakcija)

(2019/C 155/11)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Skatteverket

Tuženik: Srf konsulterna AB